

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 149

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 27 februarie 2008

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 47 din 31 ianuarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1) și (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	2-3	Decizia nr. 59 din 31 ianuarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24, ale art. 27 pct. 7, ale art. 405 ³ din Codul de procedură civilă și ale art. 480 din Codul civil	9-10
Decizia nr. 50 din 31 ianuarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 59 alin. (1) și art. 82 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	3-5	Decizia nr. 68 din 5 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23, art. 26, art. 49 alin. (6), art. 68 alin. (1) lit. a)—g), art. 69 alin. (1) lit. e), art. 75, art. 76, art. 77 și art. 86 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	10-12
Decizia nr. 54 din 31 ianuarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 40 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.....	5-6	Decizia nr. 83 din 5 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 și ale art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	12-14
Decizia nr. 57 din 31 ianuarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1), (3), (4), (5), (6), ale art. 9 lit. a) și ale art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.....	7-8	Decizia nr. 84 din 5 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România	14-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 47 din 31 ianuarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1) și (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1) și (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vigroup” — S.A. în Dosarul nr. 3.543/105/2007 al Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției, întrucât textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 iulie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.543/105/2007, **Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) și (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vigroup” — S.A. într-un litigiu de contencios administrativ având ca obiect suspendarea executării unei autorizații de construire.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textele criticate contravin dreptului la un proces echitabil și principiului egalității în drepturi, întrucât nu sunt aplicate — așa cum stabilește art. 28 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 — prevederile corespunzătoare din Codul de procedură civilă referitoare la soluționarea cererilor de suspendare. Se arată că dispozițiile legale criticate nesocotesc și dreptul de proprietate privată, garantat la nivel constituțional, în măsura în care legea recunoaște posibilitatea terților de a solicita suspendarea efectelor unei autorizații de construire, fără să impună și plata unei cauțiuni menite să acopere eventualele prejudicii suferite de titularul actului administrativ ca urmare a suspendării acestuia.

Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II apreciază că excepția de

neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele legale criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, menționează că art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 dispune cu privire la condițiile suspendării executării actului administrativ, acestea fiind norme de procedură care, în conformitate cu art. 126 alin. (2) din Constituție, se stabilesc de legiuitor. Sunt invocate și unele decizii ale Curții Constituționale în această materie.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Arată că acestea conțin norme de procedură a căror adoptare este de competența exclusivă a legiuitorului, neaducând atingere nici dreptului de proprietate privată prevăzut de art. 44 din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 14 alin. (1) și (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004.

Ulterior sesizării Curții Constituționale, dispozițiile art. 14 alin. (1) și (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 au fost modificate prin art. I pct. 20 din Legea nr. 262/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007, soluția legislativă inițială nefiind afectată în substanța sa. Textele, astfel cum au fost modificate, au următoarea redactare:

— Art. 14 alin. (1) și (4): „(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate. [...]

(4) Hotărârea prin care se pronunță suspendarea este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de

5 zile de la comunicare. Recursul nu este suspensiv de executare.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin următoarelor prevederi din Constituție: art. 15 alin. (1) privind universalitatea drepturilor și a obligațiilor, art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) care consacră dreptul părților la un proces echitabil, art. 24 alin. (1) care garantează dreptul la apărare și art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată, în primul rând, că autorul excepției își axează critica de neconstituționalitate pe modalitatea de aplicare la speță a legii. Așa cum însuși autorul excepției observă, potrivit art. 28 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, Codul de procedură civilă reprezintă dreptul comun în materie, ceea ce înseamnă că prevederile acestuia le vor completa pe cele ale Legii nr. 554/2004, „în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte”. Judecătorul fondului este singurul îndreptățit să stabilească în ce măsură va face aplicarea dispozițiilor procedural civile în materia contenciosului administrativ. Curtea nu are competențe în ceea ce privește aspectele legate de aplicarea legii, întrucât altminteri ar nesocoti principiul separației puterilor în stat, intervenind în mod neconstituțional în atribuțiile puterii judecătorești.

Nu este încălcat, așa cum susține autorul excepției, dreptul la un proces echitabil, concretizat, în acest caz, în lipsa

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1) și (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vigroup” — S.A. în Dosarul nr. 3.543/105/2007 al Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 ianuarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 50

din 31 ianuarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 59 alin. (1) și art. 82 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător

Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 59 alin. (1) și art. 82 alin. (1) din Ordonanța de

urgentă a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Ahmad Daas în Dosarul nr. 540/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, considerând că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor din Legea fundamentală invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 540/2/2007, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. (1) și art. 82 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România**, excepție ridicată de Ahmad Daas într-o cauză de contencios administrativ, având ca obiect anularea dispoziției de părăsire a teritoriului României și prelungirea dreptului de ședere în România.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că dispozițiile art. 59 alin. (1) încalcă dispozițiile constituționale care garantează și cetățenilor străini care locuiesc în România dreptul la instruire prin învățământul superior, întrucât delimitarea perioadei de studiu implică o îngărđire a acestui drept. În ceea ce privește art. 82 alin. (1), se susține că este neconstituțional prin aceea că împotriva dispoziției de părăsire a teritoriului nu poate fi exercitată decât o singură cale de atac, fiind exclus dublul grad de jurisdicție.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate nu contravin normelor constituționale și internaționale invocate referitoare la dreptul la învățătură și nici celor care reglementează accesul la justiție.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege ce fac obiectul excepției sunt constituționale. În acest sens, arată că acestea nu aduc atingere dreptului de acces liber la justiție și la folosirea căilor de atac sau dreptului la un proces echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 59 alin. (1) și ale art. 82 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 8 martie 2004. Prevederile art. 59 alin. (1) din ordonanță au fost modificate prin art. 6 subpct. II, pct. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2007 privind înființarea Oficiului Român pentru Imigrări prin reorganizarea Autorității pentru străini și a Oficiului Național pentru Refugiați, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 26 iunie 2007, iar cele ale art. 82 alin. (1), prin art. I pct. 68 din Legea nr. 56/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 26 martie 2007. Ca urmare a acestor modificări, textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 59 alin. (1): „*Străinului căruia i s-a acordat sau, după caz, i s-a prelungit dreptul de ședere în scop de studii în România poate schimba profilul de studiu sau al specializării profesionale, în conformitate cu legislația în vigoare, cu condiția ca durata totală a șederii prevăzută pentru studiile inițiale să nu fie depășită.*”;

— Art. 82 alin. (1): „*Decizia de returnare poate fi contestată în termen de 10 zile de la data comunicării la Curtea de Apel București, în cazul în care aceasta a fost emisă de Oficiul Român pentru Imigrări, sau la curtea de apel în a cărei rază de competență se află formațiunea teritorială care a emis decizia de returnare. Instanța soluționează cererea în termen de 30 de zile de la data primirii acesteia. Hotărârea instanței este irevocabilă.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile art. 59 alin. (1) criticate încalcă prevederile din Legea fundamentală cuprinse la art. 18 alin. (1), care garantează cetățenilor străini și apatrizilor care locuiesc în România protecția generală a persoanelor și a averilor, și la art. 32 alin. (1) referitor la modalitățile de asigurare a exercitării dreptului la învățătură. Prevederile art. 82 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 sunt criticate prin raportare la dispozițiile constituționale ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție și ale art. 129 privind folosirea căilor de atac, precum și la prevederile art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un recurs efectiv, și la cele ale art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală, cuprins în Protocolul nr. 7 la această Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 59 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 oferă străinului posibilitatea de a-și împlini aspirațiile intelectuale și de a-și valorifica pe deplin vocația profesională prin schimbarea profilului studiilor sau a specializării profesionale în ipoteza în care, pe parcursul frecventării cursurilor învățământului universitar, își dă seama că o asemenea schimbare este benefică pentru el. Singura condiție care i se impune este de a finaliza studiile în intervalul de timp pentru care i s-a acordat sau, după caz, i s-a prelungit dreptul de ședere în scop de studii în România. Această limitare în timp a perioadei în care pot fi efectuate studiile nu reprezintă o nesocotire a prevederilor constituționale care garantează cetățenilor străini și apatrizilor care locuiesc în România

protecția generală a persoanelor și a averilor. În plus, textul de lege criticat nu este contrar nici dispozițiilor art. 32 alin. (1) din Legea fundamentală referitoare la modalitățile de asigurare a exercitării dreptului la învățătură.

Cu privire la dispozițiile art. 82 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, Curtea s-a mai pronunțat prin prisma unor critici similare și, deși obiectul excepției îl constituia textul în varianta anterioară modificării survenite prin Legea nr. 56/2007, soluția de respingere ca neîntemeiată a

excepției și argumentele pe care aceasta a fost motivată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, textul de lege criticat păstrând soluția legislativă anterioară, iar critica de neconstituționalitate neconținând elemente noi, de natură să justifice modificarea jurisprudenței Curții. În acest sens, se poate menționa Decizia nr. 350 din 2 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 29 mai 2006, sau Decizia nr. 542 din 27 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 1 august 2006.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 59 alin. (1) și ale art. 82 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Ahmad Daas în Dosarul nr. 540/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 ianuarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 54 din 31 ianuarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 40 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 94 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Vasile Romeo Grigoriu în Dosarul nr. 15.179/99/2006 al Curții de Apel Iași — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 15.179/99/2006, **Curtea de Apel Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 94 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Vasile Romeo Grigoriu în dosarul cu numărul de mai sus având ca obiect soluționarea recursului împotriva unei decizii civile a Tribunalului Iași

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât iau în considerare criteriul valoric în reglementarea căii de atac a apelului, deși ar trebui să se rețină că importanța unei cauze este dată de complexitatea obiectului dedus judecării, iar nu de valoarea bunului.

Curtea de Apel Iași — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece nu există un drept al persoanei de a beneficia de

acces la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac, ci un drept la un recurs efectiv.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea de sesizare și din notele autorului excepției, îl constituie dispozițiile art. I pct. 94 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005.

Curtea constată că în realitate autorul excepției se referă la dispozițiile art. I pct. 40 din această lege, dispoziții care modifică art. 282¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă și au următorul cuprins:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 40 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Vasile Romeo Grigoriu în Dosarul nr. 15.179/99/2006 al Curții de Apel Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 ianuarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

„La articolul I punctul 94, alineatul 1 al articolului 282¹ va avea următorul cuprins:

«Nu sunt supuse apelului hotărârile judecătorești date în primă instanță în cererile introduse pe cale principală privind pensii de întreținere, litigii al căror obiect are o valoare de până la 1 miliard lei inclusiv, atât în materie civilă, cât și în materie comercială, acțiunile posesorii, precum și cele referitoare la înregistrările în registrele de stare civilă, luarea măsurilor asigurătorii și în alte cazuri prevăzute de lege.»»

Excepția de neconstituționalitate este raportată la prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii și ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat în numeroase cazuri asupra unor excepții de neconstituționalitate similare cu cea din cauza de față, respingându-le ca fiind neîntemeiate. De exemplu, prin Decizia nr. 183/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 3 mai 2007, Curtea a statuat că diferențierea hotărârilor care pot fi sau nu pot fi supuse apelului se face pe criteriul valorii obiectului litigiului, iar nu pe cel al averii, și, prin urmare, textul legal atacat nu instituie discriminări pe criteriile prevăzute de art. 4 din Constituție, de natură să aducă atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii. Regimul juridic diferit — constând în aceea că hotărârile judecătorești date în primă instanță în cererile introduse pe cale principală privind pensii de întreținere, litigii al căror obiect are o valoare de până la 1 miliard lei inclusiv, atât în materie civilă, cât și în materie comercială, acțiunile posesorii, precum și cele referitoare la înregistrările în registrele de stare civilă, luarea măsurilor asigurătorii și în alte cazuri prevăzute de lege nu pot fi atacate cu apel, ci numai cu recurs — este determinat de deosebirea de situații care impune soluții legislative diferite în vederea asigurării celerității soluționării cauzelor aflate pe rolul instanțelor.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a reconsidera jurisprudența Curții Constituționale, soluția și considerentele acestei decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 57

din 31 ianuarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1), (3), (4), (5), (6), ale art. 9 lit. a) și ale art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1), (3), (4), (5), (6), ale art. 9 lit. a) și ale art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Comercială „Carimex Intercom 46” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 1.621/288/2007 al Judecătoriei Râmnicu Vâlcea.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.621/288/2007, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1), (3), (4), (5), (6), ale art. 9 lit. a) și ale art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Carimex Intercom 46” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât, în timp ce conducătorilor de autovehicule înmatriculate în străinătate li se aplică amenda la momentul ieșirii din țară, în cazul autovehiculelor înmatriculate în țară, se sancționează contravenientul fără vreo distincție, aplicându-se deci un tratament juridic diferit. Totodată, prin dispozițiile art. 8 alin. (4) din ordonanță se îngreșește accesul persoanei la libera inițiativă, iar aplicarea sancțiunii contravenționale de către una dintre părțile cocontractante, potrivit art. 9 din ordonanță, încalcă libertatea economică.

Judecătoria Râmnicu Vâlcea apreciază că dispozițiile criticate creează un regim discriminatoriu între diferitele categorii de conducători de autovehicule — înmatriculate în țară și, respectiv, în străinătate —, venind astfel în contradicție cu prevederile Constituției.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece situația diferită a conducătorilor autovehiculelor înmatriculate în alte state justifică în mod obiectiv aplicarea unui tratament diferențiat în ceea ce privește momentul și locul aplicării amenzii contravenționale. Totodată, stabilirea circumstanțelor săvârșirii unei contravenții și sancționarea acesteia prin amendă reprezintă opțiunea legiuitorului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 alin. (1), (3), (4), (5), (6), ale art. 9 lit. a) și ale art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

La data sesizării Curții Constituționale, dispozițiile criticate aveau următorul conținut:

— Art. 8 alin. (1), (3), (4), (5) și (6):

(1) *Fapta de a circula fără a deține rovinietă valabilă constituie contravenție și se sancționează cu amendă.*

[...]

(3) *Sumele încasate în urma aplicării amenzilor se fac venit la bugetul de stat în proporție de 75%, diferența de 25% revenind, ca venituri extrabugetare, Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. sau Ministerului Administrației și Internelor, după caz.*

(4) *Contravenienții au obligația ca în termen de 72 de ore de la aplicarea amenzii contravenționale să achite tariful de utilizare.*

(5) *Conducătorilor vehiculelor înmatriculate în alte state li se vor aplica amenzi contravenționale numai în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat, la ieșirea din România.*

(6) *Odată cu aplicarea amenzii contravenționale, conducătorilor vehiculelor înmatriculate în România, care circulă fără a avea rovinietă valabilă, li se reține certificatul de*

înmatriculare a vehiculului până la prezentarea dovezii de achitare a tarifului de utilizare.”;

— Art. 9 lit. a): „Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 8 se fac de către: a) personalul împuternicit din cadrul Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.”;

— Art. 10: „Contravențiilor prevăzute la art. 8 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.”

Ulterior sesizării Curții Constituționale, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 157 din 19 decembrie 2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 27 decembrie 2007, s-au modificat atât titlul Ordonanței Guvernului nr. 15/2002, cu următorul cuprins: „Ordonanță privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România”, cât și dispozițiile art. 8 alin. (4) și (5), având în prezent următorul conținut: „(4) Contravenientul poate achita pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute de prezentul act normativ, agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

(5) Conducătorilor vehiculelor înmatriculate în alte state li se pot aplica amenzi contravenționale atât pe rețeaua de drumuri naționale din România, cât și în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat, la ieșirea din România.”

Excepția de neconstituționalitate este raportată la prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 45 privind libertatea economică, ale art. 53 alin. (1) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 135 alin. (2) lit. a) privind obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Cu privire la susținerile autorului excepției în sensul că dispozițiile art. 8 alin. (5) și (6) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 creează discriminări între conducătorii autovehiculelor înmatriculate în străinătate și cei ai autovehiculelor înmatriculate în România, din punctul de vedere

al momentului la care li se aplică amenda contravențională pentru fapta de a circula fără a deține rovinietă valabilă, Curtea constată că, ulterior sesizării Curții Constituționale, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 157/2007 s-au modificat dispozițiile art. 8 alin. (5) în sensul că, pentru autovehiculele înmatriculate în alte state, amenda contravențională se va aplica atât pe rețeaua de drumuri naționale din România, cât și în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat, la ieșirea din România. Având în vedere faptul că autorul excepției de neconstituționalitate este nemulțumit de redactarea anterioară a dispozițiilor art. 8 alin. (5), critica de neconstituționalitate referitoare la discriminările între conducătorii autovehiculelor înmatriculate în străinătate și cei ai autovehiculelor înmatriculate în România a rămas fără obiect.

Referitor la dispozițiile art. 9 lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 și la critica de neconstituționalitate privind aplicarea sancțiunii contravenționale chiar de către o „parte contractantă”, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, deoarece, contrar susținerilor autorului excepției, în cazul utilizării rețelei de drumuri naționale din România, nu se încheie un contract civil între utilizator și Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. Astfel, obligația de a plăti tariful de utilizare este o obligație legală, ce decurge din prevederile Ordonanței Guvernului nr. 15/2002, iar plata acestui tarif conferă unui vehicul dreptul de a utiliza, pe parcursul unei perioade date, rețeaua de drumuri naționale din România. În consecință, nu se poate susține că prin aceste dispoziții din ordonanță se încalcă libertatea economică prevăzută la art. 45 din Constituție, deoarece accesul liber al persoanei la o activitate economică, la liberă inițiativă și exercitarea acestora sunt garantate „în condițiile legii”.

În ceea ce privește dispozițiile art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, Curtea constată că acestea sunt constituționale și reprezintă o consecință firească a reglementării în domeniul contravențional, prin faptul că le vor fi aplicabile contravențiilor prevăzute la art. 8 regulile stabilite de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

Prin urmare, având în vedere că nu s-a reținut încălcarea sau restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți, neafându-ne, deci, în ipoteza normei prevăzute la art. 53 din Legea fundamentală, Curtea constată că susținerea referitoare la încălcarea acestor prevederi constituționale nu poate fi reținută.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1), (3), (4), (5), (6), ale art. 9 lit. a) și ale art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Comercială „Carimex Intercom 46” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 1.621/288/2007 al Judecătorei Râmnicu Vâlcea.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 ianuarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 59

din 31 ianuarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24, ale art. 27 pct. 7, ale art. 405³ din Codul de procedură civilă și ale art. 480 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24, ale art. 27 pct. 7, ale art. 405³ din Codul de procedură civilă și ale art. 480 din Codul civil, excepție ridicată de Liliana Andrei și Nae Ion în Dosarul nr. 2.356/315/2007 al Judecătoria Târgoviște.

La apelul nominal răspunde mandatarul Pompilius Celan pentru părțile Mariana Celan, Carmen Marinoiu și Mihail Popescu, lipsă fiind autorii excepției de neconstituționalitate, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, Pompilius Celan solicită respingerea excepției de neconstituționalitate și depune concluzii scrise în acest sens.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, întrucât autorul acesteia se referă la aspecte de interpretare și aplicare a legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.356/315/2007, **Judecătoria Târgoviște a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24, ale art. 27 pct. 7, ale art. 405³ din Codul de procedură civilă și ale art. 480 din Codul civil.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Andrei Liliana și Nae Ion în dosarul cu numărul de mai sus având ca obiect soluționarea unei acțiuni de evacuare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât nu permit blocarea exercițiului unei jurisdicții civile din partea unui judecător care dezvăluie soluția pe care o va pronunța. Totodată, susțin că textele criticate nu asigură garanția proprietății private consolidate printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă care a tranșat sub toate aspectele raportul relativ la acea proprietate.

Judecătoria Târgoviște apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, pe de-o parte, enumerarea cazurilor de recuzare împiedică posibilitatea părții de rea-credință de a îndepărta un judecător pentru motive subiective sau netemeinice, iar, pe de altă parte, dispozițiile criticate sunt în deplină concordanță cu prevederile constituționale referitoare la proprietate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art.1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 24, ale art. 27 pct. 7, ale art. 405³ din Codul de procedură civilă și ale art. 480 din Codul civil.

Dispozițiile criticate din Codul de procedură civilă au următorul cuprins:

— Art.24: „*Judecătorul care a pronunțat o hotărâre într-o pricină nu poate lua parte la judecata aceleiași pricini în apel sau în recurs și nici în caz de rejudecare după casare.*”

De asemenea nu poate lua parte la judecată cel care a fost martor, expert sau arbitru în aceeași pricină.”;

— Art. 27 pct. 7: „*Judecătorul poate fi recuzat: [...] 7. dacă și-a spus părerea cu privire la pricina ce se judecă.”;*

— Art. 405³: „*După împlinirea termenului de prescripție, creditorul poate cere repunerea în acest termen, numai dacă a fost împiedicat să ceară executarea datorită unor motive temeinice.*”

Cererea de repunere în termen se introduce la instanța de executare competentă, în termen de 15 zile de la încetarea împiedicării.”

Dispozițiile art. 480 din Codul civil au următorul conținut: „*Proprietatea este dreptul ce are cineva de a se bucura și a dispune de un lucru în mod exclusiv și absolut, însă în limitele determinate de lege.*”

Excepția de neconstituționalitate este raportată la prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3), ale art. 21 alin. (3) și ale art. 44 alin. (1) și (2).

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Cu privire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 și art. 27 pct. 7 din Codul de procedură civilă, Curtea

constată că autorii excepției de neconstituționalitate doresc, în realitate, completarea acestor dispoziții procedurale și cu cazul de recuzare a „judecătorului care, prin măsuri administrative și jurisdicționale adoptate în cursul unui proces, dezvăluie soluția pe care [...] o va pronunța”. Potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea completa sau modifica prevederile supuse controlului.

Referitor la prevederile art. 405³ din Codul de procedură civilă și ale art. 480 din Codul civil, Curtea constată că susținerea autorilor excepției vizează numai aspecte privind modul de aplicare a legii de către instanța de judecată, ceea ce nu intră în competența Curții Constituționale.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24, art. 27 pct. 7, art. 405³ din Codul de procedură civilă și ale art. 480 din Codul civil, astfel cum a fost formulată, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24, ale art. 27 pct. 7, ale art. 405³ din Codul de procedură civilă și ale art. 480 din Codul civil, excepție ridicată de Liliana Andrei și Nae Ion în Dosarul nr. 2.356/315/2007 al Judecătorei Târgoviște.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 ianuarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 68

din 5 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23, art. 26, art. 49 alin. (6), art. 68 alin. (1) lit. a)—g), art. 69 alin. (1) lit. e), art. 75, art. 76, art. 77 și art. 86 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23, art. 26, art. 49 alin. (6), art. 68 alin. (1) lit. a)—g), art. 69 alin. (1) lit. e), art. 75, art. 76, art. 77 și art. 86 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Florian Drăgoi în Dosarul nr. 2.080/302/2007 al Judecătorei Sectorului 5 București.

La apelul nominal răspunde autorul excepției. Având cuvântul, Florian Drăgoi solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. Arată că prin Legea nr. 275/2006 au fost

înființate instanțe extraordinare în penitenciare, persoanele private de libertate fiind judecate de judecătorul delegat, cu încălcarea dreptului la apărare al acestora și a principiului contradictorialității.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.080/302/2007, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23, art. 26, art. 49 alin. (6), art. 68 alin. (1) lit. a)—g), art. 69 alin. 1 lit. e), art. 75, art. 76, art. 77 și art. 86 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**, excepție invocată de Florian Drăgoi în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susțin, în esență, următoarele:

— art. 26 din Legea nr. 275/2006 oferă posibilitatea unui regim semideschis numai pentru persoane cu bani sau care, anterior condamnării, au avut funcții publice, încurajând luarea de mită și traficul de influență; în prezent, în Penitenciarul Rahova aceste dispoziții se aplică în mod discriminatoriu;

— art. 68 alin. (1) din același act normativ limitează „dreptul de recompensă cu ieșire din penitenciar”;

— art. 69 „nu statuează ieșirea din penitenciar pentru situații familiale grave, urgente”;

— art. 86 din Legea nr. 275/2006 „abrogă Legea nr. 23/1969 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 56/2003, dar rapoartele de pedepsire care au fost făcute în baza acestor acte normative nu se abrogă și la discutarea în comisia de propuneri pentru eliberarea condiționată se va ține cont de aceste rapoarte”; în plus, normele criticate nu au valoare constituțională, deoarece, cu toate că art. 86 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 prevede că, în termen de 10 zile de la intrare în vigoare, Guvernul va aproba Regulamentul de aplicare al acesteia, aprobarea a fost realizată „tardiv”;

— textele de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât dau posibilitatea unor cadre din sistemul penitenciar „să se îmbogățească prin facilitatea trecerii dintr-un regim în altul de executare a pedepsei”.

Se fac referiri la condițiile grele din penitenciar și se conchide în sensul că, în condițiile în care autorul excepției mai are 10 luni până la discutarea în comisie a propunerii de eliberare condiționată, nu poate avea libertățile pe care i le conferă regimul semideschis, pentru a putea să fie pregătit pentru eliberare, rezultă că se face o discriminare, îngrădindu-se drepturile și libertățile prevăzute de lege.

Judecătoria Sectorului 5 București opinează că excepția este neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției. Se arată că niciun drept fundamental nu este absolut, ci cunoaște anumite limite în exercitarea sa. Prin stabilirea unor limite cu privire la exercitarea drepturilor de către persoanele care execută o pedeapsă privată de libertate nu înseamnă că se realizează o discriminare a acestor subiecte de drept.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În opinia Guvernului, faptul că autorul excepției nu este beneficiarul unei schimbări de regim, deși mai are de executat doar 10 luni din pedeapsa aplicată de instanță, nu este de natură a releva neconstituționalitatea normelor criticate, ci se datorează conduitei acestuia în timpul executării pedepsei în penitenciar. Regimul de executare a pedepsei este stabilit de către instanța de judecată prin hotărârea de condamnare și este condiționată de conduita acestuia.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textele de lege criticate nu instituie privilegii sau discriminări și nu încalcă dreptul la informație și dreptul de petiționare. În plus, restrângerea exercițiului unor drepturi ale persoanelor aflate în executarea unor pedepse privative de libertate este justificată,

scopul prevederilor legale fiind acela al desfășurării în bune condiții a instrucției penale și al apărării ordinii publice. Se mai arată că dispozițiile art. 1 alin. (3), art. 11, 20, 35, 50, 57, 148 și 154 din Constituție nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal cuprinse în art. 23 — *Regimul semideschis*, în art. 26 — *Schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate*, în art. 49 alin. (6) — care stabilește confiscarea bunurilor interzise și sumelor de bani găsite asupra persoanelor private de libertate, cu prilejul perchezițiilor, în art. 68 alin. (1) lit. a)—g) — *Felurile recompenselor*, în art. 69 alin. (1) lit. e) — care se referă la *permisiunea de ieșire din penitenciar pentru participarea persoanei condamnate la înhumarea soțului/soției, unui copil, părinte, frate/soră sau bunic*, în art. 75 — *Condițiile de acordare a liberării condiționate*, în art. 76 — *Partea din durata pedepsei care este considerată ca executată pe baza muncii prestate sau a instruirii școlare și formării profesionale*, în art. 77 — *Procedura de acordare a liberării condiționate* și în art. 86 — *Dispoziții finale*.

Se susține că aceste texte de lege încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul român de drept, ale art. 4 — *Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni*, ale art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern*, ale art. 20 — *Tratatelor internaționale privind drepturile omului*, ale art. 28 — *Secretul corespondenței*, ale art. 31 — *Dreptul la informație*, ale art. 35 — *Dreptul la un mediu sănătos*, ale art. 50 — *Protecția persoanelor cu handicap*, ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, ale art. 57 — *Exercitarea drepturilor și a libertăților*, ale art. 124 — *Înfăptuirea justiției*, ale art. 148 — *Integrarea în Uniunea Europeană* și ale art. 154 — *Conflictul temporal de legi*.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că autorul său nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate. Susținerile acestuia vizează fie pretinse omisiuni legislative (unele dintre textele de lege criticate fiind criticate pentru ceea ce nu reglementează), fie modul de interpretare și aplicare a legii în raport cu situația concretă în care se află acesta, (inclusiv tratamentul discriminatoriu la care susține că este supus), fie chestiuni legate de condițiile din penitenciar sau probleme de reglementare [pretinsa neconstituționalitate a normelor criticate, dedusă de autorul excepției din așa-zisa nerespectarea de către Guvern a

prevederilor art. 86 alin. (2) al Legii nr. 275/2006, concretizată în aprobarea „tardivă” a Regulamentului de aplicare a legii]. Aceste aspecte, invocate de autorul excepției, sunt, după caz, de competența legiuitorului, respectiv a instanțelor judecătorești, în cadrul căilor de atac prevăzute de lege, iar nu a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată. Aceeași concluzie este valabilă și cu privire la consecințele concrete ce decurg din abrogarea unui act normativ (susținerile referitoare la situația rapoartelor de pedepsire întocmite în baza actelor normative încheiate sub imperiul reglementărilor abrogate prin Legea nr. 275/2006). Subzistența unei sancțiuni, indiferent de caracterul acesteia, dispusă sub imperiul legii vechi, constituie o problemă de aplicare a legii, și nu de constituționalitate.

Referitor la invocarea, direct în fața Curții, cu ocazia dezbaterilor în ședință publică, a neconstituționalității Legii nr. 275/2006, în raport de art. 126 alin. (5) din Constituție privind interzicerea înființării de instanțe extraordinare, Curtea constată că nu a fost legal sesizată, deoarece nici în cererea prin care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate în fața instanței și nici în încheierea de sesizare a Curții Constituționale nu se

regăsesc aceste critici. Or, potrivit art. 146 lit. d) din Legea fundamentală, Curtea se pronunță numai „asupra excepțiilor de neconstituționalitate [...] ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial”. De asemenea, conform art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, „Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți [...]”.

În sfârșit, Curtea constată că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa asupra constituționalității dispozițiilor art. 26 și art. 86 alin. (3) din Legea nr. 275/2006. În acest sens sunt deciziile nr. 827 din 2 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 721 din 25 octombrie 2007, respectiv nr. 487 din 29 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 414 din 20 iunie 2007. Soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată anterior, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23, art. 26, art. 49 alin. (6), art. 68 alin. (1) lit. a)—g), art. 69 alin. (1) lit. e), art. 75, art. 76, art. 77 și art. 86 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Florian Drăgoi în Dosarul nr. 2.080/302/2007 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 83 din 5 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 și ale art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător

Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 și ale art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici

de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Taxtomato Pres” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 3.573/190/2007 al Judecătoriei Bistrița — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.573/190/2007, **Judecătoria Bistrița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale**, excepție invocată de Societatea Comercială „Taxtomato Pres” — S.R.L. din Târgu Mureș într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii împotriva procesului-verbal de contravenție prin care i s-au aplicat sancțiuni contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, pe de o parte, că dispozițiile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 contravin prevederilor art. 135 alin. (2) lit. a) și ale art. 136 alin. (5) din Constituție, întrucât nivelul ridicat al amenzii echivalează, practic, cu o confiscare a profitului, provocând, în cele din urmă, falimentul operatorului economic astfel sancționat. Pe de altă parte, se arată că dispozițiile art. 14 din ordonanța de urgență criticată încalcă prevederile art. 135 alin. (2) lit. a) din Legea fundamentală, deoarece suspendarea activității operatorului economic pe o perioadă de 3 luni determină oprirea activității comerciale, concedierea salariaților și restrângerea libertății comerțului.

Judecătoria Bistrița — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de

judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11 și ale art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

— art. 11: „(1) *Amenzile pentru contravențiile prevăzute la art. 10 se aplică operatorilor economici, cu excepția celor prevăzute la art. 10 lit. d), astfel:*

a) *faptele prevăzute la art. 10 lit. c), e), f), g) și o) se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei;*

b) *faptele prevăzute la art. 10 lit. a), b), h¹), i), j), l) și m) se sancționează cu amendă de la 8.000 lei la 40.000 lei;*

c) *faptele prevăzute la art. 10 lit. h), k) și n) se sancționează cu amendă de la 40.000 lei la 100.000 lei.*

(2) *Contravențiile prevăzute la art. 10 lit. d), aplicabile persoanelor fizice, se sancționează cu amendă de la 800 lei la 4.000 lei.*

(3) *Sumele găsite la punctele de vânzare a bunurilor sau de prestare a serviciilor aparținând operatorilor economici prevăzuți la art. 1 alin. (1), care nu pot fi justificate prin datele înscrise în documentele emise cu aparate de marcat electronice fiscale, în registrul special, menționat la art. 1 alin. (4), ori prin facturi fiscale, după caz, sunt considerate fără proveniență și se confiscă, făcându-se venit la bugetul de stat. De asemenea, se confiscă sumele încasate din livrarea de bunuri ori prestarea de servicii după suspendarea activității operatorilor economici, potrivit art. 14.”;*

— art. 14: „(1) *Neîndeplinirea obligației operatorilor economici prevăzuți la art. 1 de a se dota cu aparate de marcat electronice fiscale la termenele prevăzute la art. 6 atrage și suspendarea activității unității până la momentul înlăturării cauzelor care au generat aceasta.*

(2) *Nerespectarea de către operatorii economici a prevederilor art. 10 lit. b), referitoare la neutilizarea aparatelor de marcat electronice fiscale, neemiterea bonurilor fiscale pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate, emiterea de bonuri cu o valoare inferioară celei reale și nereintroducerea datelor înscrise pe rola-jurnal privind tranzacțiile efectuate de la ultima închidere zilnică până în momentul ștergerii memoriei operative, atrage și suspendarea activității unității pe o perioadă de 3 luni.”*

Aceste dispoziții sunt considerate de autorul excepției ca aducând atingere dispozițiilor constituționale ale art. 135 alin. (2) lit. a) privind economia României și ale art. 136 alin. (5) referitor la inviolabilitatea proprietății private.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că a mai exercitat controlul de constituționalitate a dispozițiilor art. 11 și art. 14 din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 28/1999, prin prisma aceluiași critici de neconstituționalitate ca și cele formulate în prezentul dosar și prin raportare la aceleași texte din Constituție. Astfel, prin Decizia nr. 355 din 2 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 497 din 8 iunie 2007, Curtea a

respins excepția ca neîntemeiată, pentru considerentele acolo reținute.

Cele statuate prin decizia menționată își păstrează valabilitatea, în cauza de față neintervenind elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții în această materie.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 și ale art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Taxtomato Pres” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 3.573/190/2007 al Judecătoria Bistrița — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 84

din 5 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 6.831/302/2007, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România.** Excepția a fost ridicată de Shen Wenpo într-o cauză privind acordarea statutului de refugiat.

În motivarea excepției se susține, în esență, că, din cauza lipsei de precizie și claritate, prevederile de lege criticate limitează sfera de aplicabilitate a interdicției cuprinse în art. 22 alin. (2) din Constituție doar la riscul de tortură, pedepse sau tratamente inumane ori degradante care ar surveni dintr-o temere bine întemeiată de persecuție pentru unul din cele 5 motive ale definiției Convenției de la Geneva: rasa, religia, naționalitatea, opiniile politice, apartenența la un anumit grup social.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Shen Wenpo în Dosarul nr. 6.831/302/2007 al Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Oficial Român pentru Imigrări a transmis la dosarul cauzei note scrise prin care a solicitat respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În susținerea acestui punct de vedere arată că asupra aceluși critici Curtea s-a mai pronunțat în repetate rânduri, respingând excepția ca neîntemeiată.

Avocatul Poporului precizează că, în opinia sa, textele de lege criticate sunt constituționale, fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale și convenționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art.1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006, care au

următorul conținut: „(1) *Protecția subsidiară se poate acorda cetățeanului străin sau apatridului care nu îndeplinește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat și cu privire la care există motive temeinice să se creadă că, în cazul returnării în țara de origine, respectiv în țara în care își avea reședința obișnuită, va fi expus unui risc serios, în sensul prevederilor alin. (2), și care nu poate sau, datorită acestui risc, nu dorește protecția acelei țări.*

(2) *Prin risc serios, în sensul alin. (1), se înțelege: [...]*

2. tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Constituție și celor ale art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ambele referitoare la interzicerea torturii, a pedepselor și a tratamentelor inumane ori degradante.

Examinând excepția de neconstituționalitate Curtea constată că dispozițiile art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România au mai format obiect al controlului de constituționalitate, cu o motivare similară și prin raportare la aceleași prevederi constituționale și convenționale ca și în cauza de față. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 597 din 19 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 21 august 2007, sau Decizia nr. 978 din 6 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 26 noiembrie 2007, Curtea a respins excepția ca neîntemeiată, pentru considerentele acolo reținute.

Cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea, în cauza de față neintervenind elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții în această materie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art.29 din Legea nr.47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Shen Wenpo în Dosarul nr. 6.831/302/2007 al Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2008
— pe suport fizic —

Denumirea publicației	Prețul abonamentului anual (lei)	Prețul abonamentului trimestrul I (lei)	Prețul abonamentului lunar (lei)
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.670	428	150
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*	285	—	—
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.500	375	—
• Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.250	562	—
• Monitorul Oficial, Partea a III-a	430	107	—
• Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.720	430	—
• Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.600	400	—
• Monitorul Oficial, Partea a VII-a	540	135	—
• Colecția Legislația României	450	112	—
• Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	750	187	—
• Breviar legislativ	70	17	—
• Repertoriul actelor normative	120	—	—

* Cu excepția numerelor bis de interes restrâns.

Prețurile includ T.V.A. 9%.

Abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial” se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 411.91.79; 411.54.08)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 316.30.57, fax: 316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 311.97.84, fax: 311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16; 255.48.17)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 255.18.00, fax: 255.18.66; 255.19.18)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (fax: 0250/73.54.75, telefon: 0350.40.59.87; 0350.40.59.88)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Elena Doamna nr. 62—64 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ DIFSTARPRESS — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. I60, sc. A, ap. 15 (telefon/fax: 0243/23.23.68)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96; 0268/47.56.68)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/46.08.75)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)
- ◆ MANPRES DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, (OP 33 — CP 24) (telefon/fax: 0318.06.20.33)
- ◆ CUGET LIBER — S.A. — Constanța, bd. I.C. Brătianu, nr. 5 (telefon: 0241/58.21.20, fax: 0241/61.95.24)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 160286